

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A. M.**,

skazanego za czyn z art. 207 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 października 2020 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymującego w mocy w stosunku do A. M. wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 5 kwietnia 2019 r. sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł

**nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2019 r. Sąd Rejonowy w S., sygn. akt II K [...], uznał A.M. za winnego popełnienia czynu z art. 207 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i wymierzył mu karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt III).

Po rozpoznaniu apelacji m.in. obrońcy A. M. Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymał zaskarżony wyrok w mocy w stosunku do tego oskarżonego (pkt III).

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. Ponadto skarżący wniósł o „oddanie go w tym czasie pod dozór policji,

polegający na stawianiu się we właściwej jednostce policji nie rzadziej niż raz na 2 tygodnie”. Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie zawierał żadnego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego to przepis orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Co prawda z samej treści art. 532 § 1 k.p.k. nie wynikają przesłanki wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18).

Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że w tej sprawie nie zachodzą podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Skarżący, jak już wcześniej podniesiono, w żaden sposób nie uzasadnił wniosku w przedmiocie wstrzymania wykonania orzeczenia.

Jednocześnie dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. akt V Ka (...).

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.